

SVENS BIBELOVERSIGT - HOSEAS' BOG

Bogens hvem, hvad, hvor:

Hoseas' Bog kommer som den første i rækken af Bibelens små profeter. Hans profeti var Guds aldersidste kald til Nordriget om at vende om fra deres hedskab og uret.

Ligesom med Amos blev også dette budskab overhørt, og i år 721 f.kr. faldt hovedstaden Samaria til Assyrien, og Israels ti stammer blev ført i eksil. Hoseas fokuserer på Israels utroskab mod Gud – noget han selv havde gennemgået i sit eget ægteskab.

Forfatter:

Hoseas kom fra Nordriget ligesom Jonas. Han var gift med Gomer, og sammen havde de tre børn. Hun var ham utro, og det tyder på, at de sidste to børn ikke var Hoseas' egne (2:6).

Hoseas er blevet kaldt for GTs kærlighedsapostel, fordi han igennem sin smerte formåede at åbenbare Guds evangelium. Fra sin egen erfaring havde han en dyb indsigt i den smerte, Israel bragte Gud. På trods af Guds gode store velsignelser ved hans Pagt og Lov samt ydre sikkerhed og økonomisk velstand havde nationen gensvaret med ligegyldighed og bevidst, åndelig svigt.

Gud havde derfor kun tugt tilbage, hvis Israel skulle reddes. Ligesom Gud havde kaldet Hoseas til at redde sin hustru fra sexslaveriets nedværdigelse, ville Gud heller aldrig opgive Israel, men gjorde det muligt for dem at blive genoprettede.

Hoseas forkyndte til Nordriget, men alt tyder på, at han nedskrev profetierne i bogform, mens han opholdt sig som flygtning i Juda. Det forklarer både, hvorfor der er advarsler til Juda, og hvordan profetien overlevede Nordrigets tilintetgørelse.

Tidspunkt:

Hoseas begyndte at forkynde på samme tid eller måske lidt efter Amos (760 f.kr.), og kongenavnene indikerer, at han fortsatte i næsten 40 år (1:1).

Profetien blev nedskrevet, mens Hizkija var konge i Juda (729-687.f.kr.). Både Israel under Jeroboam II (782-753.f.kr.) og Juda under kong Uzzijas (792-740) havde oplevet stor fremgang og velstand.

Det var en periode, hvor Gud havde stækket de traditionelle stormagter Egypten og Assyrien (2 Kong 14:25-27). Efter Jeroboam II, gik Israel hurtigt i opløsning.

De sidste to årtier blev kendetegnet af seks konger, tre kup, krig mod Juda (734-732) og Assyriens gradvise annektering af landet. I desperate forsøg på overleve Assyriens nye konge, Tiglath Pileser III ("Jareb" – stridbar, 5:13; 10:6), søgte Israel først støtte hos Syrien, derefter samarbejdspolitik med Assyrien og til sidst hjælp hos Egypten. Det faldt dem aldrig ind at søge redning hos Gud (5:13-15; 7:10-11; 8:9-10).

Motiv:

Hoseas elskede sit folk, ligesom han elskede sin hustru; og han længtes efter, at de ville vende om til Gud. Men Israels reaktion var at fortsætte i utroskab og forsøge at løse sine kriser ved menneskelige alliancer.

Gud sendte derfor Assyrien til at tugte dem, og selvom dommen smertede Gud (11:8), ville han bruge eksilet til at rense Israel. Israel blev dog sendt i eksil med det klare ord, at hvis de omvendte sig til Gud, ville han genoprette dem fuldstændigt (14:2-9).

Bogens opbygning:

1-3	Introduktion.
1:1	Hoseas, Beeris søn, introduceres.
1:2-3:5	Hvordan nåden sejrede i Hoseas' tragiske familie
4:1-6:3	Anklagen mod Israel.
4:1-19	Guds anklage: Årsagen og frugterne af Israels synd
5:1-15	Anklagen mod nationens åndelige og civile ledere
6:1-3	Hoseas' appel til nationen om at omvende sig
6:4-10:15	Dommen over Israel.
6:4-7:16	Israels synder er årsagen til den kommende dom
8:1-9:9	Guds domsafsigelse
9:10-10:15	Opsummering af anklagen og en appel til omvendelse
11:11-14:10	Smerten ved at vælge dommens vej.
11:1-11	Guds smerte over at sende Israel til sin tugt
12:1-14:1	Israels svigagtige utroskab fører dem ud i dyb smerte
14:2-9	Gud giver mulighed for omvendelse og genoprettelse
14:10	Visdommens vej.

Bogens indhold:

Guds alvorlige anklage mod et umoralsk og stivnakket folk.

Hoseas blev sendt til Israel for at afsløre dets chokerende frafald. Hans eget ægteskab var en miniaturgave af Guds forhold til Israel. Igennem sin egen smerte kunne Hoseas videregive Guds smerte til Israel.

Hoseas appellerede forgæves til folket om at omvende sig, men de valgte i deres forstokkede selvtilstrækkelighed at gå dommens vej i stedet. Men pga. Guds trofaste kærlighed stod nådens dør stadig åben for alle, der ville vende om til ham.

I. Hoseas' familieliv er et billede på forholdet mellem Gud og Israel.

Gud kaldte Hoseas til at gifte sig med den utugtige Gomer. De fik tre børn, hvis navne kom til at udtrykke Guds dom over Israel. Igennem Hoseas smerte og opofrende kærlighed viste Gud, hvordan han ville genoprette sit eget forhold til Israel igennem tugt, afsavn, ægte omvendelse og overbærende kærlighed.

II. Guds anklage imod Israel og Hoseas' appel om omvendelse.

Gud kommer med klare anklager først og fremmest mod nationens åndelige ledere - præsterne og profeterne. De havde svigtet deres ansvar om at bevare folket på Guds vej, og de havde tilskyndet folket til at dyrke de hedenske religioner til egen fordel. De civile ledere havde også svigtet.

De hengav sig til afgudsdyrkelse, undertrykte deres befolkninger og indgik vanhellige alliancer med hedenske riger. Juda var heller ikke uskyldig i alt dette. Hoseas så kun en eneste udvej for folket, og det var ægte, angerfuld omvendelse til Gud.

III. Domsafsigelse over Israel, en sidste appel om omvendelse.

Gud afviste Israels overfladiske omvendelsesforsøg. Israels synder blev opremset, og dommen blev afsagt – folket ville komme under en frygtelig tugt fra Assyrien. Israel forblev i dets oprør på trods af Guds udstrakte kærlighed og Hoseas' nidkære appel.

IV. Frafalddets smerte og Guds åbne dør ved ægte omvendelse.

Gud havde en dyb smerte over at skulle tugte sine elskede børn, men Israel havde nægtet at søge Guds hjælp, og de måtte nu høste afguderiets afmagt og

hedningenerationernes nådesløse had. På trods af deres stædige fravalg gav Gud stadig mulighed for fuld genoprettelse for dem, som omvendte sig. Hoseas konkluderer, at visdommens vej er det liv, der leves i overensstemmelse med Gud

Bogens temaer:

Hoseas' Bog giver os en indsigt i Guds rene, eksklusive og nåderige kærlighed til mennesker. På hebraisk er dette udtrykt ved ordet: "Kesed" (loyal pagtskærlighed) og på græsk ved ordet: "Agape" (guddommelig kærlighed) – en kærlighed der bliver ved med at elske på trods af menneskelig svigt og frafald.

Gomers utroskab blev gensvaret med Hoseas' loyale og genoprettende kærlighed. Tilsvarende bliver menneskets frafald gensvaret af Guds nåderige, vedholdende kærlighed. Det kræver dog, at mennesket overgiver sig tillidsfuldt og eksklusivt til Gud.

Guds hellighed betyder, at hans karakter er absolut ren, retfærdig og kærlig. Hans retfærdighed gør, at han har en hellig vrede mod synd, han må dømme den og aldrig se igennem fingrene med den (12:3).

Men fordi Gud også er kærlighed og elsker sit folk, smerter det ham at tugte dem (11:1-11), og han har en dyb længsel efter, at folket skal omvende sig, så forholdet kan genoprettes (14:2-5).

Hoseas tegner et billede af Gud som den fuldkomne ægtemand, der evigt fastholder sin hengivne kærlighed (2:18-22).

Fordi Guds væsen er kærlighed, kan et personligt levende forhold aldrig erstattes af religiøse ritualer. Israels forhold til Gud var blevet til ved hans udvælgelse og frelse af folket - ikke ved at Israel udførte en række religiøse handlinger (5:6; 6:6).

Det gammeltestamentlige offersystem bragte kun Gud tilfredshed, når det var et udtryk for tilbederens taknemmelighed og længsel efter at leve i overensstemmelse med hans Lov (3:5; 14:3), og uden et sådant hengivent forhold var alle Israels religiøse ritualer nyttesløse (8:13; Am 5:21-23).

Hoseas udtrykker frafald som åndelig utroskab. Fra-fald ødelægger forholdet mellem mennesker og Gud på samme måde, som utroskab gør det hos mennesker (1:2; 2:4-7; 6:7,10; Jak 4.4).

Israels forhold til Gud var eksklusivt, ligesom et sundt ægteskab. Der var hverken plads til andre guder, eller til at Gud blev tilbedt på en måde, der var ude af karakter med hans væsen og vilje.

Guds Pagt var grundlaget for forholdet mellem ham og Israel (8:1; 1 Mos 17:7-8; 2 Mos 24:7-8; Jer 31:31-37; Zak 8:8), og hans Lov var udtryk for, hvordan man levede i overensstemmelse med Guds hellige natur (4:6; 8:12-13; 9:3-5).

Israel brød pagten med deres tilbedelse af afguder og ved at tro, at de kunne dyrke Jahve med alle mulige afskyelige hedenske udskejelser og undertrykke andre mennesker (2:15; 4:2; 5:11; 6:7; 8:11,13; 9:10; 13:2).

Kilden til utroskab bunder i trangen til selvsk tilfredsstillelse, og den fører til konsekvenser, der medfører en næsten ugenoprettelig smerte (5:3-8; Ez kap.16).

En vedholdende syndig adfærd og holdning kan næsten gøre omvendelse umulig (5:4-5; 7:10; 10:3; 11:7; 12:9; Jer 13:23).

Det kræver stor tillid til Gud og hans hjælp for at kunne omvende sig fra synd (6:1; 7:1; 12:7; Jer 31:18; Rom 6:6,17-18).

For at omvendelse skal være sand og ægte, må fire forskellige elementer være til stede. Synderen må først erkende, at Gud har ret i, at det er synd, der er blevet begået (3:5; 8:12; Sl 35:3-4; 51:5-6).

Dernæst skal han bekende denne synd ved at nævne det ved navn (4:2; 14:4; Sl 32:5).

Ved at lade Guds ånd overbevise ham om syndens uret kan han derefter angre af hjertet (5:15).

Efter bekendelse må han med sin vilje vende sig bort fra sin synd og helt og aldeles slippe den (14:2-4; Ordsp 28:13).

Under Hoseas' forkyndelse har Israel muligvis opfyldt det første og det andet skridt, måske fordi de frygtede konsekvenserne af Guds dom; men i længden var de ikke villige til at ændre deres livsførelse og opgive deres syndige livsstil. Derfor afviste Gud deres omvendelse som overfladisk (6:4-6; 7:14-16).

Al ægte omvendelse kan derimod genoprette forholdet til Gud, og han formår ved Jesu offer at tilgive og genskabe et rent og tilgivet hjerte i synderen (14:3; Sl.32:1-2; 51:9-14; 1 Joh 1:10-2.2).

Baggrundsinformation:

Krævede Gud, at profeten giftede sig med en prostitueret for at illustrere hans eget forhold til frafalden Israel (1:2; Ez kap. 16)? Nogen siger ja og påpeger, at prostitution altid havde eksisteret i Israel, selvom det var forbudt (3 Mos 19:29; Dom 11:1), og at det florerede i landet i Hoseas' tid (4:13-14).

Andre siger nej, for i resten af Bibelen er troende påkrævet en meget høj moralsk standard, og dette gælder særligt Guds repræsentanter (3 Mos 20:23; 21:7-9,14; 1 Kor 6:15; 1 Tim 3:2).

Det sidste understøttes af, at Guds befaling til Hoseas kan tolkes som profetisk datid. Dermed var Gomer ikke utugtig ved ægteskabets begyndelse, men blev det undervejs. Andre tolker hele historien som en symbolsk fortælling.

Et modargument til dette er, at navnet, *Gomer Diblijams datter*, ikke har en tydelig metaforisk betydning, og at dybden i Hoseas smerte styrker indtrykket af, at det var en virkelig situation.

Historien kan rekonstrueres på følgende måde:

Hoseas giftede sig med Gomer, og de fik et barn (1:3).

Derefter fandt hun en eller flere rige elskere og fik yderligere to børn, som Hoseas ikke var far til (1:6,9; 2:6).

Ægteparret blev separeret (2:4-5, 12-15), og Gomer gled længere ud i vildfarelse og endte til sidst som en sexslave (3:2).

Mens hun levede i denne tilstand, kaldte Gud Hoseas til at redde og elske hende på ny (3:1-2).

Han købte hende fri, og efter en periode af omsorg men seksuel afholdenhed (2:16-17; 3:3) blev familielivet gradvist genoprettet (2:18-25; 3:4-5).

I den formørkede åndelige tilstand Israel befandt sig i, glemte de enten deres forhold til Gud (2:8-11; 4:12; 5:4; 8:11-14; 9:10; 11:1-3; Sl 106:34-39) eller omformede det efter kanaanitisk gudsopfattelse (8:5; 13:1-2; 1 Kong 16: 31-33).

Ugarit-teksterne fra "Ras Shamra" (15. årh. f.kr.) beskriver detaljeret kanaanæernes frugtbarhedsreligion, som Bibelen gengiver. Guden "Baal", symboliseret ved en tyr, blev årligt dræbt af sin rival

”Moth”, og forårsagede dermed vinteren. Baals ledsagerske, ”Anat/Astarte”, dræbte derefter Moth og oprejste Baal, og det førte til forår.

Det var en religion med groteske udskejelser i form af drikkeorgier, utugt, rituel prostitution, dyresex, okkultisme og menneskeofringer (4:11-14,18; 9:1; 13:2; 3 Mos 20; 2 Kong 17:17).

Dets underlæggende teologi var, at Baal skulle stimuleres ved seksuelle handlinger for at sende regn til landet og afkom til dyr og mennesker. Når frugtbarheden udeblev, blev ofringerne mere og mere overdrevne. Nordriget Israel havde inkorporeret denne hedenske religion i deres fordærvede dyrkelse af Jahve og havde Baals tyrebillede som symbol på Jahve (8:5; 1 Kong 12:28-33).

Gud afviste både sammenblandingen og sameksistensen med den kanaanittiske religion (10:1-8; 5 Mos 23:18-19). Bibelens Gud har hverken en ligestillet rival eller ledsagerske (5 Mos 4:35), og han kræver troslydighed i overensstemmelse med hans retfærdige og rene moralske karakter

Bogens sammenhæng med resten af Bibelen:

Hoseas' Bog følger efter Amos' Bog og er Guds sidste profetiske kald til de ti stammer i Nordriget. Som med Amos, beskriver Kongebøgerne (2 Kong Kap. 14-17) den historiske baggrund for perioden fra Jerboam II og indtil eksilet i Assyrien.

Hoseas forudsætter som de andre profeter Pagtens historiske udvikling (2:16-17; 9:10; 10:9; 12:3-5,10,13-14) og stadfæster, at Guds strenge dom over Israel var helt i overensstemmelse med Pagtens betingelser og de tidligere profeters mange advarsler (9:3,6-7; 10:5-8; 5 Mos 29:21-27; 2 Kong 17:12-18).

NT citerer Hoseas' Bog direkte seks gange (1:9; 2:25 – Rom 9:25-26; 1 Pet 2:10; 6:6 – Matt 9:13; 12:7; 11:1 – Matt 2:15; 13:14 – 1 Kor 15:55-56), og derudover er der flere steder, der hentyder til et godt kendskab til bogen (6:2 – Matt 20:19; 9:7 – Luk 21:22; 10:8 – Luk 23:30; Åb 6:16).

Det er farligt, når troende mister deres første kærlighed (13:6; Åb 2:4). Andre forhold begynder at melde sig, og usundt begær vækkes (2:7,9; 4:11-14; 8:14).

Bekræftelse søges hos forkerte venner og rådgivere (7:11; 8:9; 12:2), og gradvist tørrer forholdet til Gud op, og til sidst er der ingen skrupler i at overgive sig til synd (4:1-2; 5:11; 7:13-16; 10:3-4; 11:7).

Advarselsslamperne skal lyse, når vores gudsydelse, kirkegang, daglige bibellæsning og bøn blot bliver mekaniske ritualer, og gudsforholdet er formelt og uden engagement og varme (8:12; 10:2).

Når dette sker, er det bydende nødvendigt, at vi søger hjælp for at finde tilbage til et levende og hengivent forhold til Gud (5:15; 6:1-3,6;).

Når synden gennemsyrrer alt i livet og er blevet grov og destruktiv, er Guds tugtende opdragelse menneskets eneste redning (4:1-3; 6:7-11; 11:5-7).

Det indre hovmod bremser nemlig synderens vilje til at omvende sig (7:10,14-16).

Gud lader sin tugt komme til udtryk i livets omstændigheder, men det er altid med det mål at føre synderen til omvendelse (11:10-11).

Gud advarer os om, at han både ser og husker alt, hvad vi gør (7:2; 9:9), og at han aldrig vil billige synd (1:6,9; 2:6).

Men selv i de frygteligste situationer formår han at redde synderen (3:5; 14:2-4), så længe denne tager imod hans tugt (2:14-17; 3:3-4;).

Guds dybeste længsel er at genoprette forholdet og igen udøse sin velsignelse (2:18-25; 14:5-9).

Guds kærlighed bygger på hans nåde. Ordet i GT er ”Kesed” (loyal kærlighed), og i NT er ”Agape” (guddommelig kærlighed).

”Hesed” udtrykker Guds vedvarende trofaste kærlighed, der opretholder pagten i al evighed (2:21-22; 11:1-4; 13:4; Jer 31:3). En sådan kærlighed betyder ikke, at mennesket kan leve, som det vil. Synd vil modtage Guds strenge og retfærdige tugt (2:10-17; 3:3), men den udslukker aldrig hans kærlighed.

Gud arbejder altid for at bringe synderen til omvendelse (6:1; 11:8-9) og agape er den form for kærlighed, der formår at elske, uden at der er noget tiltrækkende i den anden.

Gud ønsker ikke, at nogen synder skal gå fortabt (1:2; 2:16; 3:1-2; Rom 5:10; 2 Pet 3:9). Derfor er der altid håb for en synder, der vil omvende sig (14:2-3).

Når mennesker lader denne kærlighed fylde dem, bliver deres liv forvandlet (2:25; 3:5; 14:5,9).

Jesus i det Gamle Testamente:

Han er den fuldkomne Davids-konge (3:5; 2 Sam 7:11-17; Jer 30:9; Ez 34:24), der besejrer Guds fjender på *Jizre'els dag* (2:2; Joel 4:12-15; Zak 12:1-10; 14:5; Åb 16:12-16; 19:19-20).

Han identificerer sig fuldt ud med Israels historie. Ligesom de, blev han kaldt fra Egypten for at gennemføre Guds mission i verden (11:1; 2 Mos 4:22-23; Matt 2:15). Forskellen er, at hvor Israel kom til kort, fuldendte han sin gerning.

Jesus er menneskets eneste frelser (13:4; Joh 14:6). Ved sin død og opstandelse formår han at købe mennesket fri fra syndens skam og ødelæggelse og føre dem tilbage til et hengivent forhold med Gud (3:2; Ruth 2:20; 4:4-6; Zak 13:1-2; Mark 10:45; Rom 3:24-25; Gal 3:13; Ef 1:7; Hebr 9:15).

Jesu opstandelse sker på den tredje dag (6:2, Matt 20:17-19; 27:64; 1 Kor 15:4 se også Jonas' Bog), og bryder for evigt dødens forbandelse. (13:14; Dn.12:2; 1 Kor 15:55).

Bogens mest kendte afsnit:

- 2:18-23 Guds trolovelse med Israel
- 3:1-5 Hoseas' utroligt hengivne kærlighed til hans utro hustru
- 6:1-3 Kaldet til omvendelse
- 11:1-11 Guds smerte over at skulle tugte sit folk
- 14:2-10 Frugterne der kommer fra ægte omvendelse